

[Statsministeren.]

VKR. På denne baggrund var der, desværre, ikke muligheder for den brede løsning.

Jeg må derfor give det ærede medlem hr. Jens Peter Jensen ret i, at det havde egentlig været mere værdigt, hvis dette ting ikke havde benyttet en åbningsdebat til at kredse tingene ind, ud fra helhedens synsvinkel, i stedet for at komme ind på et lille enkeltspørgsmål og gøre dette til den knap, hvormod det hele skulle dreje sig i dag. Det ville have været bedre, om det var det generelle, der først og fremmest havde præget debatten, og at man ikke havde koncentreret sig om et enkelt problem. Men, hr. Jens Peter Jensen, man kan ikke vente, at man vil trække dagsordenerne tilbage. Jeg havde foretrukket, at man havde gjort det, og jeg havde hellere set, at man, når man havde konkrete ideer til forbedringer eller ændringer i boligløsningen, på et senere tidspunkt, når folketinget har sine normale samling, havde stillet sine forslag. Men, hr. Jens Peter Jensen, sådan skal det ikke være, for også disse generelle debatter skal jo bruges til andet og mere.

Så er der selve den holdning, som jeg har givet udtryk for på regeringens vegne. Det, jeg har sagt, og det vil jeg da gerne gentage, er, at regeringen i sine overvejelser, dengang loven blev til, og i de overvejelser, der har fundet sted i sommer, hele tiden har bygget på en forventning om, at det gennemsnitlige vurderingstal ville betyde, at der blev tale om en stigning på ca. 100 pct. i forhold til 13. alm. vurdering. Og det, jeg har sagt i dag, og det, jeg har sagt i denne sommer, når man er blevet stillet over for det spørgsmål — og det er jo stillet nogle gange — er, at regeringen regner med, at det ender dér, og hvis det ender dér, ja, så kan vi egentlig ikke se, at der er nogen rimelig grund til at tage hele spørgsmålet op igen.

Jeg må sige, at det i og for sig fortsat er regeringens opfattelse, men når jeg har sagt det, vil jeg da også gerne sige, at regeringen vil gerne være indforstået med den dagsorden, som her er fremlagt af hr. Kjeld

Olesen. Det er jo en dagsorden, som siger, at regeringen skal give en redegørelse, og så vidt jeg har kunnet tolke den, så betyder det, at det er en redegørelse om resultaterne af 15. alm. vurdering. Det er en redegørelse, der skal fortælle, hvad skattevirkningerne er af dette, og det er en redegørelse, som også skal komme ind på baggrunden for det tilfald, som jeg på regeringens vegne gav i juni måned, og at emnet for denne redegørelse i særlig grad skal være lejeværdien i egen bolig og lejefastsættelsen i udlejningsbyggeri.

Det er en saglig dagsorden, som jeg på regeringens vegne kan sige at regeringen kan modtage.

Formanden: Jeg anmoder medlemmerne om at henvende sig, hvis de ønsker ordet. (*Afbrydelse*). Jeg venter ikke afbrydelser, når jeg taler her.

Hilmar Baunsgaard: Jeg vil gerne sige, at jeg havde ventet, at den højtærede økonomiminister havde svaret på de spørgsmål, som det ærede medlem hr. Nyboe Andersen havde stillet, og som det forekom mig ganske overordentlig interessant at få besvaret. Når jeg tager ordet, så er det, fordi det ikke overraskende er endt med, at man siger: den dagsorden, der stilles, det er bare noget, der går ud på at drille regeringen og vælte regeringen. Derfor vil jeg gerne med formandens tilladelse endnu en gang læse den dagsorden op, som er fremsat på de tre partiers vegne af hr. Niels Helveg Petersen. Hvad er det så, denne dagsorden siger? Den siger:

„Idet folketinget understreger, at en varig boligløsning forudsætter bred politisk tilslutning, opfordrer tinget regeringen til at genoptage forhandlingerne med folketingets partier om boligpolitikken, herunder reglerne for lejeværdi af egen bolig, med sigte på en afklaring inden ligningslovens endelige vedtagelse“

Der er ikke antydning af forsøg på at vælte en regering. Der er end ikke antyd-